

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. II. De Auto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

quò minùs hoc ita planè ex decoro fieret. Nam ap-
 ge, ut in his Regibus ullam tenacitatem, aut sordes
 cogitemus. Neque mihi muta illa poësis, pictura,
 contrarium persuadeat. Imò si hinc causâ pondus
 accedat, memini ego mihi visam elaboratissimam
 tabulam, quæ illam divi Anselmi sententiam etiam
 oculos sine voce doceat. Sed ipsa dona inspiciamus,
 & primum Myrrham. Hæc Arabiæ germen est (uti
 me Plinius docet) multis in locis fertile, nostro ju-
 niperò, ut aliquorum iudicium est, non multum ab-
 simile. Arabes ex myrrhâ (eodem Plinio auctore)
 non dant porciones Deo, quoniam & apud alios na-
 scitur. Regitamen Gebanitarum quartas partes ejus
 pendunt. Rectè myrrhâ felix Arabia submisit Chris-
 to, & sese frugiferam ostendit, etiam hoc pretioso
 fructe. Bis felicem te, Arabia, non solum raris arbo-
 rum, sed & inusitatis virtutum fructibus! Tu pri-
 ma terrarum es, quæ ad tui creatoris cunas factus
 tuos exposuisti, sint alia te feliciores fertilioreque,
 sint amceniores, te certè nulla fuit gratior. Tu pri-
 ma tuum opificem agnovisti; prima quod ab illo
 accepisti, in illum refudisti. Vix in auras mundi
 architectus prodiit, & terni Legati advolant
 ex Arabiâ, qui terræ suæ fecundum ingenium,
 certis symbolis testentur. Quid Palæstina, & in
 hac Judæa simile præstitit? Liberalissimum in hac
 terram fuit rerum conditor, variâ illam fecunditate
 dotavit. Adjecit insuper dignitatem maximam; Na-
 sci in eâ voluit, voluit in eâ humanam vitam vive-
 re, voluit mori. Quid rependit illa Regi in se tam
 munifico? Nascentem agnoscere recusavit, viven-
 tem contumeliis innumeris affectit, morituro vepres
 & paliuros in diadema obtulit, morienti crucem
 subministravit. Hæc illa terræ Judææ retributa mu-
 nera pro gemino, quid dico gemino, pro infinitis
 iisque maximis beneficiis, quæ à suo Conditore ac-
 cepit. Sed ne adeò ut illiberalem tradueamus Iu-
 dæam, videte hujus terræ delicatam hospitalitatem.
 Christo Nascenti pecudum domicilium, & hoc etiam
 agrè, concessit, morienti latronum cæmeterium
 assignavit; sic Christi Nativitas caulæ, mors Gol-
 gothæ aquâ portione obvenit. Porro in his palatiis,
 lecti quam molles & electi? fortassis in perdicum
 plumis, quas Eliogabalus habuit, illi reposuit? Eheu!
 in stabulo grabatulum è fœno, nimirum præsepe; in
 monte thalamum è ligno, nempe furcam intruxit
 hospitalissima Judæa. O fœdum nefas! casam saltem,
 in quâ homines habitarent, indulgisset: saltem de pal-
 metis suis plurimis fructus aliquid pro natalitio mu-
 nuculo misisset. Neutrum fecit ingratiissima: sed
 nec nosse voluit perfidissima. Ergo remota Arabia
 suas gazas impertiit; digna posthac quæ suo merito
 bis Beata vocetur & Odorifera.

§. II. De Auro.

Post myrrham, quæ humiliando homini debebatur,
 oblatum est aurum, honorando Regi. Aurum pla-
 nè regium donum est, seu dantem spectes, sive acci-
 pientem. Sacram vel profanam historiam lustrem,
 hoc munus plerumque donant, aut hoc donantur
 Principes, Reges, Imperatores. Quæ illa fuit vis au-
 ri, quam providentissima Davidis munificentia in
 unum Hierosolymorum templum, à Salomone pro-
 fundendam convasaverat, cum ille suo Salomoni,
 centum & octo millia talenta auri, argenti verò dec-
 cies centena & septemdecim millia talenta separaf-
 set quem auri numerum ad nostratam calculum revo-
 cant doctissimi viri, Hieronymus Prædus, & Baptis-
 ta Villalpandus suis in Ezechielem commentariis,
 ajuntque illa tot talenta, Romanâ monetâ fuisse, tri-
 cies bis millies, octingenties semel & vicies centena,

triginta quatuor millia, viginti quatuor scutatos, ut
 ipsi loquuntur: Romanos aureos nimirum, milliones
 auri ter mille ducentos, 8213400024. scutatos auri
 Romanos. Deus! quis, satis capiat hanc planè au-
 ream, verèque regiam liberalitatem in unicum tem-
 plum, cujus ultimum penetrabile vix quæquam, præ-
 ter aurum noverat (cælum aliquid in terris videri
 potuit) immensis divitiis coruscans. Salomone jam
 post patrè imperante Palæstina tributis superarunt
 viginti sex milliones auri; ut vectigalia, ut donati-
 va, ut didrachma in singula capita, ut quadraginta
 millia equorum curulium, duodecim equestrium si-
 leantur. Quid narrem aureas pharetras, quas in eâ-
 dem lege præcâ regis Adareze servi gestabant. At-
 tabalipa novi orbis rex Carolo Casari pro libertate
 septuaginta milliones auri spondisse fertur, nec tam-
 en, malo suo fato, libertatem impetrâsse. Reges
 idololatrarum quantum auri in fana sua congesse-
 runt? In Babyloniâ Iovis ædem, præter aliquot statuas,
 mensa, sella, crateres multi, vasa alia plurima, om-
 nia ex puro puto auro, Regum & Dynastarum do-
 nis collata. Augustus suo Capitolino Jovi, sedecim
 millia pondo auri addidit præter gemmas ininiti
 pretii. Silebo hinc vitem auream Pompeio Magno,
 Platanum auream, Dario illam ab Aristobulo, hanc
 à Bithyno donatam. Reges Persarum (ex Athenæo
 disco) ad caput cubilis regii conclave habebant, &
 in hoc quinque lectos cum quinque millibus talentum
 auri. Atque hoc conclave cervical regium ap-
 pellatum. E regione hujus æderum erat, in quo tria
 millia talentum argenti: atque istud scabellum Re-
 gis suppedaneum vocatû. Taceo Sardanapalum inter
 mille auri myriadas ardentè; Hircanum è Davidico
 monumento aurum rapientem. Omitto aureos Pom-
 peii atque Nati triumphos; aureum Constantini fe-
 retrâ. Sileo coronas aureas Alexandro in nuptiis mis-
 sas, Romanis funeribus aut triumphis prælatas, cum
 in unius funere duo millia Cronarum aurearum vi-
 sa. Non obibo statuas aureas, quæ Romæ in Capito-
 lio, Theatris, Foro, Templis, Palatiis pæne populorum
 faciebant. Constantinopoli Basilii Imperator (teste
 Ariâ Montano) Turres auro plenas habuit. Et nostro
 hoc aut paulo superiore ævo quantum auri conges-
 serunt in templa Christiani Reges? Edes Lauretana
 satis id fatetur. Neque Ingolstadtii Marianum tem-
 plum auri Regalis muneris experts. Quæ illa Mogun-
 tiæ Christi crucifixi statua aurea sexcentas libras gra-
 vis, & gemmis plena: qui sacri calices ponderis maxi-
 mi, quæ cetera sacrificantis supellex, omnia è solido
 auro: Atque hæc pleraque omnia à Regibus donata, ac-
 cepta, possessa, aut certæ regie pompæ luculenta tes-
 timonia fuerunt. Cur ergo non etiam à nostris his
 Regibus Christo Regi donatum sit aurum? Reges
 enim potius auri tutores & dominos dicemus, quam
 fabulosos illos gryphas. Neque enim certius nobilius-
 que regni regumque insigne est, quam sceptrum, co-
 ronâ aurea. Quare aurum rectissime Christo puero
 donarunt tres nostri sanctissimi Reges, non tam, quòd
 illum ut pauperem solarentur, quam uti prosterentur
 verè Regem esse, qualem se & ipse Christus jam
 flagris cæsus, jam rubis redimitus, jam proximus dani-
 nationi stans vinctus ante Pontium iudicè professus
 est. De auri pondere, quod Parenti Virgini cum Fi-
 lio à Magis donatum, incertum est, quidquid affir-
 matur. Illud certius: non ramenta solum, pauculâve
 auri glebulas tam liberalibus dextris porrectum, sed
 tale pondus quale dari decuit à tantis, iisque tribus
 Regibus, etsi illud sanctissima Virginis Martis pau-
 pertas aut accipere verita, aut acceptum in egenos
 brevi potest sit elargita.

Aurum & Magis Christo oblatum est, ut cum verè Regem esse prosterentur.